

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 15ης Φεβρουαρίου 2005*

Στην υπόθεση T-229/02,

Kurdistan Workers' Party (PKK),

Kurdistan National Congress (KNK), με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο),

εκπροσωπούμενα από τους M. Muller και E. Grieves, barristers, και την J. Peirce, solicitor,

προσφεύγοντα,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενου από τους M. Βιτσεντζάτο και M. Bishop,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

υποστηριζόμενου από

το **Ηνωμένο Βασίλειο Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας**, εκπροσωπούμενο αρχικώς από τον J. Collins, ακολούθως από την R. Caudwell, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

και από

την **Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων**, εκπροσωπούμενη από τους C. Brown και P. Kuijper, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

παρεμβαίνοντες,

με αντικείμενο αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως 2002/334/ΕΚ του Συμβουλίου, της 2ας Μαΐου 2002, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001, σχετικά με τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, και για την κατάργηση της αποφάσεως 2001/927/ΕΚ (ΕΕ L 116, σ. 33), καθώς και της αποφάσεως 2002/460/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2002, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 και για την κατάργηση της αποφάσεως 2002/334 (ΕΕ L 160, σ. 26),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. Pirrung, πρόεδρο, N. J. Forwood και Σ. Παπασάββα,
δικαστές,
γραμματέας: H. Jung

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Όπως προκύπτει από τη δικογραφία, το Kurdistan Workers' Party (κουρδικό εργατικό κόμμα) (PKK) εμφανίστηκε το 1978 και ανέλαβε ένοπλο αγώνα κατά της Τουρκικής Κυβερνήσεως προκειμένου να αναγνωριστεί στους Κούρδους το δικαίωμα της αυτοδιαθέσεως. Σύμφωνα με την έγγραφη μαρτυρία του O. Ocalan, το PKK κήρυξε μονομερώς παύση του πυρός υπό την επιφύλαξη του δικαιώματος αυτοάμυνας, τον Ιούλιο 1999. Σύμφωνα με την ίδια μαρτυρία, τον Απρίλιο 2002 το συνέδριο του PKK αποφάσισε, προκειμένου να εκφράσει τον συγκεκριμένο επαναπροσανατολισμό, ότι «στις 4 Απριλίου 2002 διακόπτονται όλες οι ασκούμενες υπό το όνομα του "ΡΚΚ" δραστηριότητες και όλες οι εξ ονόματος του ΡΚΚ δραστηριότητες λογίζονται ως παράνομες» (παράρτημα 2 του δικογράφου της προσφυγής, σημείο 16). Συνεστήθη νέα ομάδα, και συγκεκριμένα το Kongreya Azadî ş Demokrasiya Kurdistan (Συνέδριο για τη δημοκρατία και την ελευθερία του Κουρδιστάν — ΚΑΔΕΚ) προκειμένου να επιτευχθούν δημοκρατικώς πολιτικοί στόχοι εξ ονόματος της κουρδικής μειονότητας. Ο Α. Ocalan ορίστηκε πρόεδρος του ΚΑΔΕΚ.

- 2 Το Kurdistan National Congress (εθνικό συνέδριο του Κουρδιστάν) (KNK) είναι ομοσπονδία συνενούσα τριάντα περίπου οργανώσεις. Το KNK έχει ως στόχο «την ενίσχυση της ενότητας και της συνεργασίας των Κούρδων σε όλα τα τμήματα του Κουρδιστάν και την υποστήριξη του αγώνα τους υπό το φως των υπέρτατων συμφερόντων του Κουρδικού Έθνους» (άρθρο 7, παράγραφος Α, του συνταγματικού χάρτη του KNK). Σύμφωνα με τη γραπτή μαρτυρία του S. Vanly, προέδρου του KNK, ο επίτιμος ηγέτης του PKK συγκαταλεγόταν μεταξύ εκείνων που προώθησαν την ίδρυση του KNK. Το PKK ήταν μέλος του KNK και τα ατομικά μέλη του PKK χρηματοδοτούσαν εν μέρει το KNK.
- 3 Προκειμένου να τεθεί σε εφαρμογή το ψήφισμα 1373 (2001) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, το Συμβούλιο, εκτιμώντας ότι απαιτούνταν δράση της Κοινότητας, εξέδωσε στις 27 Δεκεμβρίου 2001 την κοινή θέση 2001/930/ΚΕΠΠΑ για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας (ΕΕ L 344, σ. 90) και την κοινή θέση 2001/931/ΚΕΠΠΑ για την εφαρμογή ειδικών μέτρων προς καταπολέμηση της τρομοκρατίας (ΕΕ L 344, σ. 93).
- 4 Δυνάμει του άρθρου 2 της κοινής θέσεως 2001/931:

«Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα, ενεργούσα εντός των ορίων των εξουσιών που της απονέμει η Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, αποφασίζει τη δέσμευση κεφαλαίων και άλλων χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων ή οικονομικών πηγών προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που περιλαμβάνονται στο παράρτημα.»
- 5 Στις 27 Δεκεμβρίου 2001 το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 2580/2001 για τη λήψη ειδικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας (ΕΕ L 344, σ. 70).

6 Κατά το άρθρο 2 του κανονισμού 2580/2001:

«1. Εκτός αν επιτρέπεται δυνάμει των άρθρων 5 και 6:

- α) δεσμεύονται όλα τα κεφάλαια, χρηματικά περιουσιακά στοιχεία και οικονομικοί πόροι που ανήκουν ή βρίσκονται στην ιδιοκτησία ή κατοχή φυσικού ή νομικού προσώπου, ομάδας ή οντότητας που περιλαμβάνεται στον κατάλογο που αναφέρεται στο άρθρο 2, παράγραφος 3,
- β) κανένα κεφάλαιο, άλλο χρηματικό περιουσιακό στοιχείο ή οικονομικός πόρος δεν διατίθεται, άμεσα ή έμμεσα, σε οποιοδήποτε ή προς όφελος οποιουδήποτε από τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, τις ομάδες ή τις οντότητες που περιλαμβάνονται στον κατάλογο που αναφέρεται στο άρθρο 2, παράγραφος 3.

2. Εκτός αν επιτρέπεται δυνάμει των άρθρων 5 και 6, απαγορεύεται η παροχή χρηματοοικονομικών υπηρεσιών σε οποιοδήποτε ή προς όφελος οποιουδήποτε από τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, τις ομάδες ή τις οντότητες που περιλαμβάνονται στον κατάλογο που αναφέρεται στο άρθρο 2, παράγραφος 3.

3. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ομοφωνία, καταρτίζει, αναθεωρεί και τροποποιεί τον κατάλογο των προσώπων, ομάδων και οντοτήτων στα οποία εφαρμόζεται ο παρών κανονισμός, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1, παράγραφοι 4, 5 και 6, της κοινής θέσεως 2001/931/ΚΕΠΠΑ. Ο κατάλογος αυτός αποτελείται από:

- i) φυσικά πρόσωπα που διαπράττουν, ή επιχειρούν να διαπράξουν, συμμετέχουν ή διευκολύνουν τη διάπραξη οιασδήποτε τρομοκρατικής πράξεως

- ii) νομικά πρόσωπα, ομάδες ή οντότητες που διαπράττουν, ή επιχειρούν να διαπράξουν, συμμετέχουν ή διευκολύνουν τη διάπραξη οιασδήποτε τρομοκρατικής πράξεως·
 - iii) νομικά πρόσωπα, ομάδες ή οντότητες που ανήκουν σε ή ελέγχονται από ένα ή περισσότερα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, ομάδες ή οντότητες που αναφέρονται στα στοιχεία i και ii ή
 - iv) φυσικά ή νομικά πρόσωπα, ομάδες ή οντότητες που ενεργούν εξ ονόματος ή υπό την καθοδήγηση ενός ή περισσότερων φυσικών ή νομικών προσώπων, ομάδων ή οντοτήτων που αναφέρονται στα στοιχεία i και ii.»
- 7 Το Συμβούλιο εξέδωσε στις 2 Μαΐου 2002 την απόφαση 2002/334/ΕΚ για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 και για την κατάργηση της αποφάσεως 2001/927/ΕΚ (ΕΕ L 116, σ. 33). Με την εν λόγω απόφαση το ΡΚΚ συμπεριελήφθη στον προβλεπόμενο από το άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 κατάλογο (στο εξής: επίδικος κατάλογος).
- 8 Με δικόγραφο το οποίο πρωτοκολλήθηκε υπό τον αριθμό T-206/02, το ΚΝΚ άσκησε προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως 2002/334.
- 9 Το Συμβούλιο εξέδωσε στις 17 Ιουνίου 2002 την απόφαση 2002/460/ΕΚ για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 και για την κατάργηση της αποφάσεως 2002/334 (ΕΕ L 160, σ. 26). Το όνομα του ΡΚΚ διατηρήθηκε στον επίδικο κατάλογο. Ακολούθως, ο οικείος κατάλογος αναπροσαρμοζόταν με αποφάσεις του Συμβουλίου.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 10 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 31 Ιουλίου 2002, το ΚΝΚ, εκπροσωπούμενο από τον S. Vanly, και το ΡΚΚ, εκπροσωπούμενο από τον Ο. Ocalan, άσκησαν την παρούσα προσφυγή ακυρώσεως κατά των αποφάσεων 2002/334 και 2002/460 (στο εξής: επίδικες αποφάσεις).
- 11 Με διάταξη της 17ης Ιουνίου 2003, επετράπη στο Ηνωμένο Βασίλειο και στην Επιτροπή να παρέμβουν προς υποστήριξη του Συμβουλίου.
- 12 Με χωριστό δικόγραφο, το Συμβούλιο προέβαλε ένσταση απαραδέκτου στα πλαίσια της παρούσας υποθέσεως δυνάμει του άρθρου 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου. Τα προσφεύγοντα και η Επιτροπή κατέθεσαν τις παρατηρήσεις τους επί των ενστάσεων εντός των ταχθεισών προθεσμιών. Το Ηνωμένο Βασίλειο παραιτήθηκε από την υποβολή παρατηρήσεων συναφώς.
- 13 Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή, ζητεί από το Πρωτοδικείο:
 - να κηρύξει την προσφυγή απαράδεκτη·
 - να καταδικάσει τα προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα.
- 14 Τα προσφεύγοντα ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να συνεκδικάσει τις ενστάσεις με την ουσία της διαφοράς
- να κηρύξει παραδεκτές τις προσφυγές
- να ακυρώσει τις επίδικες αποφάσεις και, επικουρικώς, να αναγνωρίσει την έλλειψη νομιμότητας του κανονισμού 2580/2001
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Επί του παραδεκτού

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 15 Το Συμβούλιο υπογραμμίζει πρωταρχικώς ότι η προσφυγή ασκείται εξ ονόματος του ΡΚΚ και του ΚΝΚ. Ουδεμία ένδειξη υφίσταται ότι οι Ο. Ocalan και S. Vanly παρεμβαίνουν επί προσωπικής βάσεως.
- 16 Το Συμβούλιο και η Επιτροπή υποστηρίζουν ότι η προσφυγή ασκείται εκπρόθεσμα στον βαθμό που αφορά την απόφαση 2002/334.
- 17 Το Συμβούλιο εκτιμά ότι το ΡΚΚ δεν έχει την ικανότητα ασκήσεως προσφυγής δεδομένου ότι το ίδιο το προσφεύγον αναγνωρίζει ότι δεν υφίσταται πλέον. Το Συμβούλιο διευκρινίζει ότι η παρατήρηση αυτή δεν προδικάζει τις συνέπειες που κάθε κράτος μέλος μπορεί να συναγάγει από τη φαινομενική διάλυση του ΡΚΚ. Η Επιτροπή εκτιμά ότι τα αποδεικτικά στοιχεία είναι ανεπαρκή για να συναχθεί το ότι ο Ο. Ocalan μπορεί να εκπροσωπεί νομίμως το ΡΚΚ.

- 18 Όσον αφορά το ΚΝΚ, το Συμβούλιο προβάλλει ένσταση εκκρεμοδικίας λόγω της ταυτότητας των διαδικών, του αντικειμένου και των προβαλλομένων με τις προσφυγές επί των υποθέσεων T-206/02 και T-229/02 λόγω. Η απόφαση 2002/460 καθιστά απλώς επίκαιρο τον επίδικο κατάλογο. Η Επιτροπή προβάλλει ότι τα προσφεύγοντα δεν προσκόμισαν κανένα αποδεικτικό στοιχείο περί της συνδρομής νέας παραμέτρου ή επανεξετάσεως της περιπτώσεώς τους, κατά τρόπον ώστε να μην μπορεί η απόφαση 2002/460 να εκληφθεί ως επιβεβαιωτική της προγενέστερης αποφάσεως. Το Συμβούλιο εκτιμά ότι, αν η ορθή δίκη συνίσταται για τα προσφεύγοντα στην επέκταση ή προσαρμογή του αρχικού αιτήματός τους κατά τρόπον ώστε να καλύπτεται η νέα πράξη (απόφαση του Δικαστηρίου της 3ης Μαρτίου 1982, 14/81, Alpha Steel κατά Επιτροπής, Συλλογή 1982, σ. 749, σκέψη 8), η προσαρμογή αυτή είναι όλως τυπική ως εκ του ότι συνίσταται απλώς στην αντικατάσταση της μνημονευόμενης προγενέστερης αποφάσεως με την επακόλουθη. Το Συμβούλιο επισημαίνει ότι ο κανονισμός 2580/2001 προσβάλλεται μόνο παρεμπιπτόντως και ότι το ένδικο αυτό βοήθημα δεν μπορεί να οδηγήσει στην ακύρωση του οικείου κανονισμού.
- 19 Επικουρικός, το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή, ισχυρίζεται ότι το ΚΝΚ δεν θίγεται άμεσα και ατομικά. Το Συμβούλιο υπενθυμίζει ότι το ΚΝΚ δεν συμπεριλαμβάνεται στον επίδικο κατάλογο. Το επιχείρημα του ΚΝΚ ότι η καταγραφή του ΡΚΚ προσβάλλει την πολιτική αποτελεσματικότητα και αξιοπιστία του είναι υπερβολικά αόριστο και υποθετικό. Η απαγόρευση διαθέσεως κεφαλαίων σε οντότητες εγγεγραμμένες στον επίδικο κατάλογο είναι γενικής ισχύος. Το γεγονός ότι το ΚΝΚ κατέστη εφικτό, λόγω των στενών δεσμών του με το ΡΚΚ, να αντιπαρέλθει την απαγόρευση αυτή δεν δύναται να το εξατομικεύσει επαρκώς κατά νόμο. Τέλος, το ΚΝΚ δεν μπορεί να επικαλείται την υπεράσπιση των συλλογικών συμφερόντων των μελών του δοθέντος ότι ο στόχος του είναι υπερβολικά γενικόλογος.
- 20 Τα προσφεύγοντα διατυπώνουν προκαταρκτικώς τέσσερις παρατηρήσεις. Πρώτον, υπογραμμίζουν τη μεγάλη νομική σημασία των επιδίκων αποφάσεων, οι οποίες έχουν ως αποτέλεσμα την απαγόρευση ενός πολιτικού κόμματος και τον σοβαρό περιορισμό της πολιτικής δράσεως του ΚΝΚ. Δεύτερον, λόγω της αδυναμίας προσφυγής στη διαδικασία της προδικαστικής παραπομπής, η παρούσα προσφυγή ακυρώσεως είναι το μόνο ένδικο βοήθημα που διαθέτουν τα προσφεύγοντα. Τρίτον, οι προβλεπόμενες από τη Συνθήκη ΕΚ προϋποθέσεις όσον αφορά την ιδιότητα του νομιμοποιούμενου ενεργητικώς πρέπει να ερμηνεύονται υπό το φως των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ειδικότερα της αρχής της αποτελεσματικής ένδικης προστασίας (απόφαση του Δικαστηρίου της 25ης Ιουλίου 2002, C-50/00 P, Unión de Pequeños Agricultores κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2002, σ. I-6677, σκέψεις 38, 39

και 44). Τέταρτον, θα έπρεπε να είναι πρόδηλο ότι τα προσφεύγοντα άσκησαν την οικεία προσφυγή υπό την ιδιότητά τους ως εκπροσωπούμενων δύο πολιτικά κόμματα. Δεδομένου ότι τα αντίστοιχα δικαιώματα και συμφέροντα δεν είναι αποκλειστικά εκείνα των προσφευγόντων αλλά και των μελών τους, επιβάλλεται η αποφυγή υπερβολικής τυπολατρίας.

- 21 Τα προσφεύγοντα υποστηρίζουν ότι οι προσφυγές τους κατατέθηκαν στις 24 Ιουλίου 2002. Ευθύς μόλις ενημερώθηκαν ως προς το ότι το Πρωτοδικείο δεν είχε λάβει το πρωτότυπο του δικογράφου της προσφυγής, παρά την περί τούτου πεποίθησή τους, έλαβαν πάραυτα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να αποκαταστήσουν την κατάσταση. Εν πάση περιπτώσει, τηρήθηκαν οι προθεσμίες σχετικά με την απόφαση 2002/460. Η συγκεκριμένη απόφαση αποτελεί χωριστή απόφαση, προϊόν επανεξετάσεως του βασίμου της καταγραφής του ΡΚΚ στον επίδικο κατάλογο.
- 22 Όσον αφορά την ικανότητα του ΡΚΚ προς άσκηση προσφυγής, τα προσφεύγοντα εκτιμούν ότι το επιχείρημα του Συμβουλίου σχετικά με την ύπαρξη του ΡΚΚ αφορά την ουσία του ζητήματος σχετικά με την καταγραφή του στον επίδικο κατάλογο. Πιθανολογείται ότι το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι το ΡΚΚ εξακολουθεί να υφίσταται κατά τη συζήτηση επί της ουσίας, ώστε να δικαιολογήσει την καταγραφή του στον επίδικο κατάλογο, ενώ επικαλείται τη διάλυσή του κατά το στάδιο του παραδεκτού.
- 23 Το ΡΚΚ δύναται να ασκήσει παραδεκτώς προσφυγή ακυρώσεως δοθέντος ότι, πρώτον, ουδαμώς αμφισβητήθηκε η ιδιότητα του Ο. Ocalan ως φυσικού προσώπου νομιμοποιούμενου ενεργητικώς, έστω και αν ενεργεί ως εκπρόσωπος. Δεύτερον, το γεγονός ότι αποφάσισε το 2002 να παύσει όλες τις ασκούμενες εξ ονόματος του ΡΚΚ δραστηριότητες και να ιδρύσει νέα οργάνωση ουδεμία είχε επίπτωση από απόψεως κοινοτικού δικαίου επί της συνεχείας της ικανότητας του ΡΚΚ να ασκήσει προσφυγή. Συγκεκριμένα, το ΡΚΚ τελεί στην ίδια κατάσταση με εκείνη μιας εμπορικής εταιρίας υπό εκκαθάριση (απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Οκτωβρίου 2001, C-77/99, Επιτροπή κατά Oder-Plan Architektur κ.λπ., Συλλογή 2001, σ. I-7355). Επί πλέον, το Συμβούλιο θεώρησε προδήλως ότι το ΡΚΚ διέθετε επαρκή ικανότητα ώστε να το θέσει υπό απαγόρευση. Η ευθυδικία και η λογική επιβάλλουν υπό τις περιστάσεις αυτές το ΡΚΚ να είναι σε θέση να αμφισβητήσει τις επίδικες αποφάσεις.

24 Όσον αφορά το ΚΝΚ, τα προσφεύγοντα εκτιμούν ότι οι επίδικες αποφάσεις το αφορούν άμεσα και ατομικά. Το ΡΚΚ ήταν η κύρια από τις οργανώσεις που αποτελούσαν μέρος του ΚΝΚ, ενώ αμφότερα συμμερίζονται τον ίδιο σκοπό και τους ίδιους πολιτικούς στόχους. Η απόλυτη απαγόρευση του ΡΚΚ έχει «αποθαρρυντικές επιπτώσεις» επί της ικανότητας του ΚΝΚ να συνεχίσει τον σκοπό αυτό και τους συγκεκριμένους στόχους, τη στιγμή κατά την οποία το τελευταίο είναι η μόνη δυνάμενη να τους συνεχίζει οντότητα. Επί πλέον, το ΚΝΚ τελεί σε κατάσταση αβεβαιότητας ως προς τα μέλη του και το ίδιο. Το φόβητρο δεσμεύσεως στοιχείων του ενεργητικού ή απαγγελίας κατηγορίας για ενίσχυση ή παροχή κεφαλαίων σε απαγορευμένο οργανισμό έχει ως αποτέλεσμα τον έντονο περιορισμό των δραστηριοτήτων του. Οι σχετικοί φόβοι είναι ιδιαίτερα σοβαροί όσον αφορά το ΚΑΔΕΚ, εν δυνάμει μέλος του ΚΝΚ. Ως εκ τούτου, το ΚΝΚ δρα τόσο για λογαριασμό του όσο και για λογαριασμό των μελών του και των εν δυνάμει μελών του τα οποία αφορούν άμεσα και ατομικά οι επίδικες αποφάσεις.

25 Κατά τα προσφεύγοντα, οι αφορώντες το *locus standi* ενώπιον του Πρωτοδικείου κανόνες σκοπούν στη διασφάλιση του ότι οι μη εμφανίζοντες πραγματικούς δεσμούς με πράξη των θεσμικών οργάνων διάδικοι να μη δύνανται να την προσβάλουν. Όπως προκύπτει προδήλως από τη διαφορά, αυτό δεν συμβαίνει εν προκειμένω. Επί πλέον, οι επίδικες αποφάσεις επάγονται συνέπειες έναντι των προσφευγόντων και αυτομάτως, χωρίς παρέμβαση των κρατών μελών. Το ΚΝΚ εξατομικεύεται με μοναδικό τρόπο λόγω του ιστορικού δεσμού που το συνδέει με το ΡΚΚ. Τέλος, αν το ΡΚΚ έπρεπε να θεωρηθεί ως μη δυνάμενο να ασκήσει παραδεκτώς προσφυγή, το ΚΝΚ είναι το μόνο σε θέση να προσβάλει τις επίδικες αποφάσεις.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

26 Δυνάμει του άρθρου 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, αν ένας διάδικος το ζητήσει, το Πρωτοδικείο μπορεί να αποφανθεί επί του απαραδέκτου, χωρίς να εισέλθει στην ουσία. Σύμφωνα με την παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου, η διαδικασία συνεχίζεται προφορικά, εκτός αν το Πρωτοδικείο αποφασίσει άλλως. Εν προκειμένω, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι από τα έγγραφα της δικογραφίας διαφωτίστηκε αρκούντως, οπότε δεν συντρέχει λόγος κινήσεως της προφορικής διαδικασίας. Ειδικότερα, το Πρωτοδικείο είναι σε θέση να αποφανθεί επί της παρούσας ενστάσεως απαραδέκτου, χωρίς να την εξετάσει με την ουσία της υποθέσεως.

- 27 Καταρχάς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το ΡΚΚ πρέπει να θεωρηθεί ως θιγόμενο άμεσα και ατομικά από τις επίδικες αποφάσεις, εφόσον περιλαμβάνεται σ' αυτές ονομαστικώς.
- 28 Ακολούθως, πρέπει να διευκρινιστεί ότι οι διέποντες το παραδεκτό μιας προσφυγής ακυρώσεως κανόνες, όταν πρόκειται για πρόσωπο περιλαμβανόμενο στον επίδικο κατάλογο —ήτοι στον κατάλογο των προσώπων, ομάδων και οντοτήτων επί των οποίων τυγχάνουν εφαρμογής περιοριστικά μέτρα στο πλαίσιο της καταπολεμήσεως της τρομοκρατίας—, πρέπει να ερμηνεύονται σύμφωνα με τις συγκεκριμένες περιστάσεις. Πράγματι, όταν πρόκειται ειδικότερα για τις οικείες ομάδες ή οντότητες, ενδέχεται να μην έχουν νομική υπόσταση ή να μην ήσαν σε θέση να τηρήσουν τους συνήθως εφαρμοζομένους επί των νομικών προσώπων κανόνες δικαίου. Ως εκ τούτου, υπερβολική τυπολατρία θα ισοδυναμούσε με τη μη αναγνώριση σε ορισμένες περιπτώσεις οποιασδήποτε δυνατότητας ασκήσεως προσφυγής ακυρώσεως τη στιγμή κατά την οποία οι εν λόγω ομάδες και οντότητες αποτέλεσαν αντικείμενο κοινοτικών περιοριστικών μέτρων.
- 29 Τέλος, πρέπει να διαπιστωθεί ότι οι επίδικες αποφάσεις καταργήθηκαν από την ημερομηνία ασκήσεως της παρούσας προσφυγής και αντικαταστάθηκαν επανειλημμένως με νέες αποφάσεις. Κατά πάγια νομολογία, η αρχή της ορθής απονομής της δικαιοσύνης επιβάλλει ο προσφεύγων, αντιμέτωπος με την αντικατάσταση της προσβαλλόμενης πράξεως κατά τη διάρκεια της δίκης με πράξη έχουσα το αυτό αντικείμενο, να μην απαιτείται να ασκήσει νέα προσφυγή αλλά να δύναται να επεκτείνει ή προσαρμόσει το αρχικό αίτημά του κατά τρόπον ώστε να καλύπτει τη νέα πράξη (απόφαση Alpha Steel κατά Επιτροπής, προαναφερθείσα στη σκέψη 18, σκέψη 8, και απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Απριλίου 2003, C-217/01 P, Hendrickx κατά Cedefop, Συλλογή 2003, σ. I-3701).
- 30 Εντούτοις, κατά πάγια νομολογία, το παραδεκτό της προσφυγής εκτιμάται κατά τον χρόνο ασκήσεώς της (απόφαση του Δικαστηρίου της 27ης Νοεμβρίου 1984, 50/84, Bensider κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1984, σ. 3991, σκέψη 8, και διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 8ης Οκτωβρίου 2001, T-236/00 R, Stauner κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. II-2943, σκέψη 49). Επομένως, ακόμη και σε περίπτωση προσαρμογής των αιτημάτων των προσφευγόν-

ντων λόγω εκδόσεως νέων πράξεων κατά τη διάρκεια της δίκης, παρόμοια προσαρμογή δεν μπορεί να θίγει τις προϋποθέσεις παραδεκτού της προσφυγής πλην εκείνης που ανάγεται στο ότι εξακολουθεί να υφίσταται έννομο συμφέρον προς άσκηση της προσφυγής. Όσον αφορά το παραδεκτό της προσφυγής τους, δεν συντρέχει επομένως λόγος να παρασχεθεί στα προσφεύγοντα η δυνατότητα προσαρμογής των αιτημάτων τους ενόψει της εκδόσεως νέων αποφάσεων περί καταργήσεως των επιδικών αποφάσεων.

- 31 Επιβάλλεται η εξέταση του παραδεκτού της παρούσας προσφυγής με γνώμονα τα προσφεύγοντα.

Ως προς το ΡΚΚ

- 32 Σύμφωνα με τις εξαγγελθείσες στη σκέψη 28 αρχές, ο Ο. Ocalan, φυσικό πρόσωπο, νομιμοποιείται να αποδείξει με οποιοδήποτε αποδεικτικό μέσο ότι ενεργεί εγκύρως εξ ονόματος του ΡΚΚ, νομικού προσώπου, του οποίου ισχυρίζεται ότι είναι ο εκπρόσωπος. Εντούτοις, τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία πρέπει τουλάχιστον να καταδεικνύουν ότι το ΡΚΚ είχε όντως την πρόθεση να ασκήσει την παρούσα προσφυγή και ότι δεν είχε καταστεί όργανο τρίτου, ακόμη και ενός εκ των μελών του ενδεχομένως.
- 33 Επιβάλλεται επίσης η διευκρίνιση ότι δεν εναπόκειται στο Πρωτοδικείο, στο πλαίσιο της παρούσας εξετάσεως του παραδεκτού της προσφυγής, να αποφανθεί επί του υποστατού του ΡΚΚ. Το ερώτημα που τίθεται στο πλαίσιο της συγκεκριμένης εξετάσεως περιορίζεται αυστηρώς στο αν ο Ο. Ocalan διαθέτει την ικανότητα ασκήσεως προσφυγής για λογαριασμό του ΡΚΚ.
- 34 Πρώτον, πρέπει να σημειωθεί ότι η προσφυγή ασκήθηκε τύποις από τον Ο. Ocalan για λογαριασμό («on behalf») του ΡΚΚ.

- 35 Δεύτερον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα προσφεύγοντα βεβαιώνουν μετ' επιτάσεως ότι το ΡΚΚ διαλύθηκε τον Απρίλιο 2002. Έτι περαιτέρω, σύμφωνα με τη μαρτυρία του Ο. Ocalan η οποία παρατίθεται ως παράρτημα της προσφυγής, το συνέδριο του ΡΚΚ, όπου αποφασίστηκε η διάλυσή του, εξέδωσε ταυτόχρονα τη δήλωση, σύμφωνα με την οποία «[του λοιπού] όλες οι εξ ονόματος του ΡΚΚ δραστηριότητες λογίζονται ως παράνομες».
- 36 Τρίτον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ουδαμώς στα έγγραφα των προσφευγόντων γίνεται μνεία του Ο. Ocalan υπό άλλη ιδιότητα πλην εκείνης του εκπροσώπου του ΡΚΚ. Ειδικότερα, ουδέποτε προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι θα υφίστατο ενδεχομένως οποιοδήποτε ατομικό συμφέρον για την ακύρωση των επιδίκων αποφάσεων.
- 37 Πόρρω αποδεικνύοντας την ικανότητα δικαίου του Ο. Ocalan να εκπροσωπεί το ΡΚΚ, τα προσφεύγοντα ισχυρίζονται αντιθέτως ότι τούτο δεν υφίσταται πλέον. Είναι λοιπόν αδύνατον να γίνεται δεκτό ότι εξαφανισθέν νομικό πρόσωπο, αν θεωρηθεί ως τοιούτο, μπορεί εγκύρως να ορίζει εκπρόσωπο.
- 38 Η αδυναμία αποδοχής του ότι ο Ο. Ocalan εκπροσωπεί εγκύρως το ΡΚΚ ενισχύεται και από τη δική του μαρτυρία, σύμφωνα με την οποία οποιαδήποτε πράξη εξ ονόματος του ΡΚΚ είναι παράνομη μετά τον Απρίλιο 2002. Αν γίνει δεκτή η μαρτυρία αυτή, η δράση που ισχυρίζεται ότι αναλαμβάνει ο Ο. Ocalan εξ ονόματος του ΡΚΚ κηρύχθηκε παράνομη από τον ίδιο τον εντολοδότη της.
- 39 Επομένως, τα προσφεύγοντα θέτουν το Πρωτοδικείο ενώπιον της παράδοξης καταστάσεως όπου το φυσικό πρόσωπο που υποτίθεται ότι εκπροσωπεί ένα νομικό πρόσωπο τελεί όχι μόνο σε αδυναμία να καταδείξει ότι το εκπροσωπεί εγκύρως, αλλά, έτι περισσότερο, εκθέτει τους λόγους για τους οποίους δεν μπορεί να το εκπροσωπεί.

- 40 Ως προς το επιχείρημα που τα προσφεύγοντα θεμελιώνουν στην ανυπαρξία άλλων ενδίκων βοηθημάτων, τούτο δεν μπορεί να οδηγήσει στο να γίνει δεκτή η προσφυγή οποιουδήποτε προσώπου έχοντος την βούληση να υπερασπιστεί τα συμφέροντα τρίτου.
- 41 Επομένως, το Πρωτοδικείο είναι υποχρεωμένο να αναγνωρίσει ότι ο Ο. Ocalan άσκησε εξ ιδίας πρωτοβουλίας προσφυγή για λογαριασμό του ΡΚΚ. Ως εκ τούτου, είναι απαράδεκτη η προσφυγή που άσκησε ο Ο. Ocalan για λογαριασμό του ΡΚΚ.
- 42 Εκ των προεκτεθέντων έπεται ότι δεν συντρέχει λόγος αποφάνσεως επί άλλων λόγων απαραδέκτου, όπως η εκπρόθεσμη άσκηση της προσφυγής σχετικά με την απόφαση 2002/334.

Ως προς το ΚΝΚ

- 43 Επιβάλλεται εκ προοιμίου η διαπίστωση ότι το ΚΝΚ προσέβαλε ήδη την απόφαση 2002/334 με την εγγραφείσα στο πρωτόκολλο υπ' αριθ. Τ-206/2002 προσφυγή του. Επομένως, λόγω της ταυτότητας του αντικειμένου, της αιτίας και των διαδικών, η παρούσα προσφυγή είναι απαράδεκτη λόγω της ενστάσεως εκκρεμοδικίας ως εκ του ότι το ΚΝΚ βάλλει κατά της αποφάσεως 2002/334.
- 44 Όσον αφορά την απόφαση 2002/460 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), παρίσταται σαφώς ότι πρόκειται για νέα απόφαση σε σχέση με την καταργούμενη 2002/334. Αφενός, το άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 ορίζει ότι το Συμβούλιο καταρτίζει, αναθεωρεί και τροποποιεί τον κατάλογο των προσώπων, ομάδων και οντοτήτων επί των οποίων εφαρμόζεται ο εν λόγω κανονισμός. Έπεται ότι το Συμβούλιο αναθεωρεί με κάθε νέα πράξη τον επίδικο κατάλογο. Αφετέρου, η αναθεώρηση αυτή δεν μπορεί να περιορίζεται στην εγγραφή νέων προσώπων ή οντοτήτων ή στη διαγραφή ορισμένων προσώπων ή οντοτήτων, δοθέντος ότι σε μία Κοινότητα δικαίου δεν μπορεί να γίνεται δεκτό ότι πράξη θεσπίζουσα περιοριστικά

μέτρα διαρκείας έναντι προσώπων ή οντοτήτων μπορεί να τυγχάνει εφαρμογής απεριόριστως, χωρίς το θεσμικό όργανο που τα εξέδωσε να τα επαναπροσαρμόζει τακτικά κατόπιν επανεξετάσεως. Επομένως, το γεγονός ότι το ΚΝΚ είχε προσβάλει την απόφαση 2002/334, με την οποία το ΡΚΚ εγγραφόταν για πρώτη φορά στον επίδικο κατάλογο, δεν μπορεί να το εμποδίσει να προσβάλει την απόφαση 2002/460, περί διατηρήσεως του ΡΚΚ στον εν λόγω κατάλογο, λόγω της ενστάσεως εκκρεμοδικίας.

45 Όσον αφορά την ασκηθείσα κατά της αποφάσεως 2002/460 προσφυγή του ΚΝΚ, όπως προκύπτει από πάγια νομολογία, κατά την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι αφορά ατομικά ένωση, συσταθείσα για την προώθηση των συλλογικών συμφερόντων μιας κατηγορίας πολιτών, πράξη θίγουσα τα γενικά συμφέροντα της εν λόγω κατηγορίας, οπότε η ένωση αυτή δεν νομιμοποιείται να ασκήσει προσφυγή ακυρώσεως οσάκις τα μέλη της δεν νομιμοποιούνται ατομικώς προς τούτο (απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 1962, 19/62 έως 22/62, *Fédération nationale de la boucherie en gros et du commerce en gros des viandes*, Συλλογή τόμος 1954-64, σ. 845, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 21ης Μαρτίου 2001, T-69/96, *Hamburger Hafen- und Lagerhaus κ.λπ. κατά Επιτροπής*, Συλλογή 2001, σ. II-1037, σκέψη 49).

46 Εν προκειμένω, πρέπει να διαπιστωθεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος Α, του καταστατικού χάρτη του ΚΝΚ, τούτο έχει ως αποστολή την ενίσχυση της ενότητας και της συνεργασίας των Κούρδων σε όλα τα τμήματα του Κουρδιστάν και την υποστήριξη του αγώνα τους υπό το φως των υπέρτατων συμφερόντων του Κουρδικού Έθνους. Άρα, το ΚΝΚ πρέπει να θεωρηθεί ως ένωση συσταθείσα για την προώθηση των συλλογικών συμφερόντων μιας κατηγορίας πολιτών.

47 Το συμπέρασμα αυτό στοιχειοθετείται και από το επιχείρημα των προσφευγόντων ότι η εγγραφή του ΡΚΚ επάγεται «αποθαρρυντικές επιπτώσεις» ως προς την ικανότητα του ΚΝΚ για την επίτευξη του επιδιωκόμενου αυτού στόχου. Δυνάμει της προμνησθείσας νομολογίας, δεν είναι σε θέση υπό την έννοια αυτή να επηρεάζεται ατομικώς.

- 48 Ακολουθώς, πρέπει να ερευνηθεί αν το ΚΝΚ μπορεί να επικαλεστεί το γεγονός ότι ένα ή περισσότερα από τα μέλη του νομιμοποιούνται να ασκήσουν παραδεκτώς προσφυγή ακυρώσεως κατά της επίδικης αποφάσεως.
- 49 Όσον αφορά το ΡΚΚ, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα προσφεύγοντα, ισχυριζόμενα ότι το τελευταίο δεν υφίσταται πλέον, αναγνωρίζουν τουλάχιστον ότι το ΡΚΚ δεν είναι πλέον μέλος του ΚΝΚ. Συναφώς, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι η κατά το παρελθόν ιδιότητα ενός προσώπου ως μέλους ενώσεως επιτρέπει στην τελευταία να κάνει χρήση του δικαιώματος του εν λόγω προσώπου να κινηθεί ενδεχομένως δικαστικώς. Πράγματι, η αποδοχή παρόμοιας συλλογιστικής θα ισοδυναμούσε με την παροχή σε δεδομένη ένωση μιας μορφής διαρκούς δικαιώματος προς άσκηση προσφυγής, και τούτο παρά το γεγονός ότι η οικεία ένωση δεν μπορεί πλέον να ισχυρίζεται ότι εκπροσωπεί τα συμφέροντα του παλαιού μέλους της.
- 50 Όσον αφορά το ΚΑΔΕΚ, τα προσφεύγοντα επικαλούνται κατ' ουσίαν το γεγονός ότι τούτο, εν δυνάμει μέλος του ΚΝΚ, θίγεται από την απόφαση 2002/460 σε βαθμό ώστε να αδυνατεί να προσχωρήσει σ' αυτό. Ακόμη και αν υποθεθεί ότι το ΚΑΔΕΚ θα μπορούσε να προσβάλει παραδεκτώς την απόφαση 2002/460 κατά την ημερομηνία ασκήσεως της παρούσας προσφυγής, και τούτο είναι προφανώς εφικτό, ιδίως αν μπορούσε να θεωρηθεί ως ο κατά νόμο ή και στην πράξη διάδοχος του ΡΚΚ, το ΚΝΚ δεν μπορεί να επικαλεστεί την ιδιότητα του ΚΑΔΕΚ ως μέλους της οργάνωσέως του, εφόσον δεν ανήκει σ' αυτήν.
- 51 Τέλος, τα προσφεύγοντα ισχυρίζονται ότι το ΚΝΚ καθώς και τα μέλη του εν γένει θίγονται ατομικώς εκ του λόγου ότι οι δραστηριότητές τους περιορίζονται από τον φόβο δεσμεύσεως των περιουσιακών τους στοιχείων σε περίπτωση συνεργασίας με εγγεγραμμένη στον επίδικο κατάλογο οντότητα. Συναφώς, πρέπει να υπομνηστεί ότι η επιβληθείσα με την επίδικη απόφαση απαγόρευση διαθέσεως κεφαλαίων στο ΡΚΚ έχει γενική ισχύ ως εκ του ότι απευθύνεται σε όλα τα υποκείμενα δικαίου της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Έτσι, η επίδικη απόφαση εφαρμόζεται επί αντικειμενικώς προσδιοριζόμενων καταστάσεων και επάγεται έννομα αποτελέσματα έναντι κατηγοριών προσώπων αντιμετωπιζόμενων γενικώς και αφηρημένως (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Δικαστηρίου της 6ης Οκτωβρίου 1982, 307/81, *Alusuisse Italia* κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 1982, σ. 3463, σκέψη 9).

- 52 Πρέπει να υπομνηστεί ότι ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο μπορεί να ισχυρίζεται ότι το αφορά ατομικώς πράξη γενικής ισχύος μόνον αν αυτή το θίγει λόγω ορισμένων ιδιοτήτων που προσιδιάζουν σ' αυτό ή πραγματικής καταστάσεως που το χαρακτηρίζει έναντι οιαδήποτε άλλου προσώπου (απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 1963, 25/62, Plaumann κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1954-64, σ. 937, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Απριλίου 1995, T-12/93, CCE de Vittel κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-1247, σκέψη 36). Τόσο το ΚΝΚ όσο και τα μέλη του είναι υποχρεωμένα να σεβαστούν την επιβληθείσα με την επίδικη απόφαση απαγόρευση όσον αφορά το ΡΚΚ κατά τον ίδιο τρόπο με όλα τα λοιπά πρόσωπα εντός της Κοινότητας. Το γεγονός ότι, ως εκ των πολιτικών πεποιθήσεών τους, το ΚΝΚ και τα μέλη του υπέστησαν εντονότερα από άλλους τις συνέπειες της απαγορεύσεως αυτής δεν είναι ικανό να τα εξατομικεύσει έναντι οποιουδήποτε άλλου προσώπου εντός της Κοινότητας. Πράγματι, το γεγονός ότι πράξη γενικής ισχύος μπορεί να έχει αποκλίνουσες συγκεκριμένες συνέπειες για τα διάφορα υποκείμενα δικαίου επί των οποίων τυγχάνει εφαρμογής δεν είναι ικανό να τα διακρίνει έναντι όλων των λοιπών ενδιαφερομένων προσώπων, εφόσον η εφαρμογή της πράξεως αυτής χωρεί δυνάμει μιας αντικειμενικώς προσδιοριζόμενης καταστάσεως (βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Φεβρουαρίου 2000, T-138/98, ACAV κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2000, σ. II-341, σκέψη 66, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 53 Τέλος, τα προσφεύγοντα ισχυρίζονται ότι ουδέν άλλο ένδικο βοήθημα πέραν της παρούσας προσφυγής θα τους επέτρεπε να αμφισβητήσουν τη νομιμότητα της επίδικης αποφάσεως στο μέτρο που αυτή αφορά το ΡΚΚ.
- 54 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ο εν λόγω ισχυρισμός είναι πεπλανημένος. Το γεγονός ότι το ΚΝΚ αδυνατεί το ίδιο να ασκήσει παραδεκτώς προσφυγή ακυρώσεως κατά της επίδικης αποφάσεως ουδόλως σημαίνει ότι κανένα άλλο πρόσωπο, αποδέκτης της εν λόγω αποφάσεως ή θιγόμενος εξ αυτής άμεσα και ατομικά, δύναται να ασκήσει παρόμοια προσφυγή.
- 55 Συναφώς, είναι πασίγνωστο ότι το Συμβούλιο, με την απόφαση 2004/306/ΕΚ, της 2ας Απριλίου 2004, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 και για την κατάργηση της αποφάσεως 2003/902/ΕΚ (ΕΕ L 99, σ. 28), ενέγραψε το ΚΑΔΕΚ και το Kongra-Gel ως συμμάχους του ΡΚΚ στον επίδικο κατάλογο. Με προσφυγή, ασκηθείσα στις 25 Ιουνίου 2004 και φέρουσα τον αριθμό T-253/04 εγγραφής της στο πρωτόκολλο (ΕΕ C 262, σ. 28), το Kongra-Gel ζήτησε την ακύρωση της οικείας αποφάσεως.

- 56 Επειδή το ΚΝΚ αδυνατεί να επικαλεστεί το γεγονός ότι ένα από τα μέλη του μπορεί να ασκήσει παραδεκτώς προσφυγή ακυρώσεως κατά της επίδικης αποφάσεως, επιβάλλεται να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η απόφαση αυτή δεν το αφορά ατομικώς.
- 57 Επομένως, η προσφυγή είναι απαράδεκτη ως ασκηθείσα από το ΚΝΚ κατά της αποφάσεως 2002/460.
- 58 Από τις προεκτεθείσες σκέψεις προκύπτει ότι η προσφυγή είναι απορριπτέα ως απαράδεκτη στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 59 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του αντιδίκου. Δεδομένου ότι τα προσφεύγοντα ηττήθηκαν, πρέπει να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με τα αιτήματα του Συμβουλίου.
- 60 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του ίδιου κανονισμού, τα παρεμβάλλοντα στη διαφορά κράτη μέλη και θεσμικά όργανα φέρουν τα έξοδά τους. Επομένως, το Ηνωμένο Βασίλειο και η Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο τμήμα)

διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Τα προσφεύγοντα φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους, καθώς και εκείνα του Συμβουλίου.
- 3) Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας και η Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

Λουξεμβούργο, 15 Φεβρουαρίου 2005.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

J. Pirrung